

Sztuka dokonywania wyborów

PLAN:

1. Wstęp:

Czy istnieje idealny wybór? Ania Cieślik, psycholog, trener biznesu, couch – 4 minutowy filmik

https://www.youtube.com/watch?v=BQt_vz7W7BM

2. Trzy opowiadania do wyboru, pod każdym pytaniem do cichej refleksji oraz wywołujące dyskusję.
3. Piosenka motywacyjna: Kamil Bednarek, Wojownik światła, link na dole, Filip Lato, Halo Ziemia – linki na dole.
4. Można wybrać Narratora, który czyta opowiadanie, zadaje pytania, pyta o opinię uczniów, zachęca do głosowania (przez przybijanie łapek na ekranie).
Na koniec uczeń losowo wybrany podsumowuje dyskusję, nie wyraża swojej opinii, ale podsumowuje wypowiedzi klasy.
Nauczyciel wspiera Narratora, aktywizuje cichych uczniów, zapewnia, że nie ma jednej słusznej odpowiedzi, każdy ma prawo do swojego zdania.

1. Wybierasz - decydujesz Martwy czy żywy?

Któregoś letniego dnia wnuk znanego naukowca przyszedł do swego dziadka. W ręce, którą trzymał schowaną za plecami, ścisnął wróbelka złapanego w ogrodzie do specjalnej sieci.

Oczy chłopca lśniły przebiegłością kiedy zapytał dziadka:

Czy ptaszek, którego trzymam w ręce, jest martwy czy żywy?

Martwy - odparł mądry staruszek.

Chłopiec szybko otworzył dłoń i wypuścił wróbla, który natychmiast poderwał się do lotu.

Nie zgadłeś! Zaśmiał się złośliwie.

Plan chłopca był taki, gdyby padła odpowiedź, że ptaszek jest żywy, chłopiec zacisnąłby dłoń i udusił bezbronного ptaszka.

Widzisz, odpowiedź spoczywała w twojej ręce - rzekł staruszek patrząc przenikliwie na wnuka. I dodał - i w moich ustach.

Śmierć lub życie zależą od nas. Nawet najdrobniejsze i najprostsze decyzje podejmowane dzisiaj mogą zaważyć na całym Twoim życiu.

Adonai, opowiadania

Pytania do cichej refleksji:

Zastanów się w ciszy, czy zdarzył się Tobie akt przemocy wobec zwierząt?

Czy bronisz słabszych? Bezbronnych?

Pytania do dyskusji:

Dziadek powiedział prawdę czy skłamał? Czy wolno kłamać?

Kiedy można omijać prawdę? Podaj przykłady.

Czy zgadzasz się z powiedzeniem, że drobne, codzienne decyzje kształtują nasz charakter?

Co kształtuje Twój charakter? Kto ma na to największy wpływ?

2. Mądre Oko Stolarza

Bardzo, bardzo dawno temu, w pewnej malutkiej wioseczce znajdował się mały warsztat stolarski. Pewnego dnia, kiedy nie było w nim właściciela, wszystkie jego narzędzia pracy zwołały między sobą walne zebranie.

Posiedzenie było długie, a czasami wręcz wybuchowe. Zastanawiano się bowiem nad usunięciem z nobliwej wspólnoty niektórych jej członków.

Jeden z uczestników przemówił w te słowa:

"Powinniśmy usunąć z naszych szeregów naszą siostrę Piłę, która jest nazbyt ostra i skrzypie zębami. Ma najzjadliwszy na całym świecie charakter".

Ktoś inny dorzucił:

"Nie możemy również trzymać w naszych szeregach naszego brata Hebla: z niczym się nie zgadza i wszystko pomniejsza, obdziera ze skóry wszystko to, co spotka"

"Wiemy dobrze, że nasz brat Młotek - protestował ktoś inny - ma twardy i gwałtowny charakter. Powiedziałbym wręcz, że uwielbia bić. Sposób, w jaki upiera się przy wszystkim, jest nie do zniesienia, a jego głos doprowadza nas do szału. Pozbądźmy się go".

A gwoździe? Czy można żyć z ludźmi, którzy doczepiają się do wszystkiego? Nie chcemy ich więcej! To samo z Pilnikiem i Skrobakiem. Współżycie z nimi to nieustające tarcie. Niech opuści nas również Szklany Papier, którego jedynym celem w życiu jest ścieranie się ze wszystkimi!

W ten sposób dyskutowały ze sobą coraz bardziej żywiołowo narzędzia stolarza. Wszyscy mówili na raz. Młotek żądał usunięcia Pilnika i Skrobaka, te natomiast chciały się pozbyć Młotka i tak dalej. Na koniec zebrania wszyscy żądali, aby usunąć wszystkich.

Wreszcie narada została przerwana nagłym powrotem stolarza. Kiedy wszystkie narzędzia zobaczyły go zbliżającego się do stolarskiego stołu, natychmiast ucichły. Stolarz wziął deskę i przyciął ją ostrą Piłą. Potem zestrugał ją Heblem, który doskonale pomniejsza wszystko, czego się tylko dotknie. Potem rzemieślnik ujął Siekierę, która potrafi wszystko brutalnie rozbijać na części, następnie wziął

Skrobak, który bierze to wszystko "na ząb", wreszcie chwycił Szklany Papier, który wszystko ściera i zdrapuje. W końcu wziął bardzo ostre gwoździe i mocny Młotek, który dobrze bije.

Wszystkich swych narzędzi mających tak nieznosne charaktery użył do wykonania kołyski.

Przepięknej kołyski, która miała służyć dziecku mającemu się niebawem urodzić.

Wszystko po to, aby przyjąć Życie.

Bruno Ferrero

Pytania do cichej refleksji:

Czy wiesz, że są różne temperamenty i charaktery?

Czy łatwo Ci oceniać innych kto jest ważny, a kto nie?

Pytania do dyskusji:

Wolisz pracę indywidualną czy zespołową? (głosowanie – łapki, paru uczniów uzasadnia na forum wybór)

Co lepiej wykonać samemu, a co lepiej zbiorowo? Jakie jest Twoje zdanie?

3. Kamienie życia

Pewnego dnia, pewien stary profesor został zaangażowany aby przeprowadzić kurs dla grupy dwunastu szefów wielkich koncernów amerykańskich, na temat skutecznego planowania czasu.

Kurs ten był jednym z pięciu modułów przewidzianych na dzień szkolenia. Stary profesor miał więc do dyspozycji tylko jedną godzinę by wyłożyć swój przedmiot. Stojąc przed tą elitarną grupą (która była gotowa zanotować wszystko, czego ekspert będzie nauczał), stary profesor popatrzył powoli na każdego z osobna, następnie powiedział: "Przeprowadzimy doświadczenie". Z pod biurka, które go oddzielało od studentów, stary profesor wyjął wielki dzban (o pojemności 4 litrów), który postawił delikatnie przed sobą.

Następnie wyjął około dwunastu kamieni, wielkości piłki do tenisa, i delikatnie włożył je kolejno do dzbanu. Gdy dzban był wypełniony po brzegi i niemożliwym było dorzucenie jeszcze jednego kamienia, podniósł wzrok na swoich studentów i zapytał ich: "Czy dzban jest pełen?" Wszyscy odpowiedzieli: "Tak". Poczekał kilka sekund i dodał: "Na pewno?". Następnie pochylił się znowu i wyjął spod biurka naczynie wypełnione żwirem. Delikatnie wysypał żwir na kamienie po czym potrząsnął lekko dzbanem. Żwir zajął miejsce między kamieniami... aż do dna dzbanu. Stary profesor znów podniósł wzrok na audytorium i znów zapytał: "Czy dzban jest pełen?"

Tym razem świetni studenci zaczęli rozumieć. Jeden z nich odpowiedział: "Prawdopodobnie nie". "Dobrze" odpowiedział stary profesor. Pochylił się jeszcze raz i wyjął spod biurka naczynie z piaskiem. Z uwagą wysypał piasek do dzbanu. Piasek zajął wolną przestrzeń między kamieniami i żwirem. Jeszcze raz zapytał: "Czy dzban jest pełen?"

Tym razem, bez zająknięcia, świetni studenci odpowiedzieli chórem: "Nie", "Dobrze" odpowiedział stary profesor. I tak, jak się spodziewali, wziął butelkę wody, która stała na biurku i wypełnił dzban aż po brzegi. Stary profesor podniósł wzrok na grupę studentów i zapytał ich: "Jaka wielka prawdę ukazuje nam to doświadczenie?" Najbardziej odważny z uczniów, biorąc pod uwagę przedmiot kursu, odpowiedział: "To pokazuje, że nawet jeśli nasz kalendarz jest całkiem wypełniony, jeśli naprawdę chcemy, możemy dorzucić więcej spotkań, więcej rzeczy do zrobienia". "Nie" odpowiedział stary profesor, "To nie o to chodziło".

"Wielka prawda, która przedstawia to doświadczenie jest następująca: jeśli nie włożymy kamieni, jako pierwszych do dzbanka, później nie będzie to możliwe". Zapanowało głębokie milczenie, każdy uświadomił sobie oczywistość tego stwierdzenia.

Stary profesor zapytał ich: "Co stanowi kamienie w waszym życiu?" "Wasze zdrowie?", "Wasza rodzina?", "Przyjaciele?", "Zrealizowanie marzeń?", "Robienie tego, co jest wasza pasja?" "Uczyć się?", "Odpoczywać?", "Dać sobie czas...?", "Albo jeszcze coś innego?", "Należy zapamiętać, że najważniejsze jest włożyć swoje KAMIENIE jako pierwsze do życia, w przeciwnym wypadku ryzykujemy przegrać... własne życie. Jeśli damy pierwszeństwo drobiazgom (żwir, piasek), wypełnimy życie drobiazgami i nie będziemy mieć wystarczająco dużo cennego czasu, by poświęcić go na ważne elementy życia.

Zatem nie zapomnijcie zadać sobie pytania: "Co stanowi kamienie w moim życiu?"

Następnie, włożcie je na początku do waszego dzbanka (życia). "Przyjacielskim gestem dłoni, stary profesor pozdrowił audytorium i powoli opuścił salę...

Autor nieznany

Pytania do cichej refleksji:

Czy na pewno Ty decydujesz o kamieniach? Czy to raczej okoliczności życia, przyjaciele narzucają Tobie styl, a Ty bezrefleksyjnie przyswajasz, jako swoje?

Pytania do dyskusji:

Co jest Twoim kamieniem, skałą, opoką?

Co jest Twoim żwirem, piaskiem?

Co powinno znaleźć się w dzbanku Twojego życia?

Czego nie może zabraknąć?

Umiesz odmówić czyli być asertywnym?

3. Piosenka motywacyjna:

Kamil Bednarek, Wojownik światła

<https://www.youtube.com/watch?v=Rhi7Al5TU8Y>

Filip Lato, Halo Ziemia

<https://www.youtube.com/watch?v=hQomlymLDSQ>